

Gondolatok 2016. december 28-án

[1 Jn 1, 1.5-2.2](#) [Mt 2, 13-18](#)

Az első János levél a Világosság és Sötétség ellentétével kezdődik

Visszacseng benne a János evangéliumának Prológusa:

„A Világosság a sötétségben világít, de azt a Sötétség nem fogta föl.”

„A tulajdonába jött, övéi azonban nem fogadták be.”

Jézus, a Világosság megszületik, de a sötétségben élő Hatalom, már irigy, félti hatalmát, és üldözőbe veszi az ártatlan gyermeket. Nem riad vissza a tömeggyilkosságtól, elpusztít egy városnyi ártatlan csecsemőt.

A hatalom sötétsége átvonul az egész emberi történelmen. Napjainkban is gyilkol, kínoz és a vértanúk vérével áztatja a földet.

Minket még nem ért el ez a sötét hatalom. De ki fog-e kerülni? Felkészülünk a fogadására?

Így, karácsony ünnepén, a békés jólétben elgondolkodunk-e azon, hogy ezért az ártatlan Gyermekekért esetleg oda kell adnunk az életünket?

Mennyire erős ehhez a hitünk? Elégséges az életünk odaadására?

Mennyire erős a meggyőződésünk, hogy valóban ez a Jézus követése?

Mennyire él bennünk a reménység, hogy az életünk odaadása egyenesen az Atya karjaiba repít?

Testvéreim, én még nem tudom elképzelni, de azt gondolom, foglalkoznom kell a gondolat-
tal, és készülnöm kell. Jobban el kell mélyülnöm az imában, és kérnem kell az erős hitet, és az iránta való forró szeretet olyan mélységét, hogy legyen erőm, ha szükséges, a nyakam bátran odatartani a kés elé.

Bízom benne, ha oly nagy lesz bennem a szeretet, nem a félelem legyőzése, hanem a találkozás öröme adja meg a szükséges bátorságot.

Kérhetem ezt mindnyájunk számára?

A menekített Kisdéd áldását kérem egész nagy közösségünk számára, szeretettel:

Trásy Éva néni Budapest

